Hatodik üzenet

Krisztus mint az a Személy, akié minden hatalom mennyben és földön

Igeolvasmány: Mt 7,29; 21,24; Lk 5,24; Róm 9,21-22; Héb 13,17

I. Szükségünk van a *hatalom* definíciójára – Mt 7,29:

A. A *hatalom* legjobb definíciója „a felhatalmazás vagy jog parancsok kiosztásához, döntések meghozatalához és engedelmesség kikényszerítéséhez, és gyakran erő vagy szakértelem pozíciójából ered."

B. A Bibliában *hatalom* nem más, mint „az erkölcsi jog erő gyakorlásához, amely végső soron Istentől származik és ered."

II. Isten a legfelsőbb hatalom; az Övé minden hatalom – Róm 9,21-22:

A. Isten hatalma Istent Magát képviseli; Isten ereje csak Isten munkáit képviseli – Mt 21,24; Lk 5,24.

B. Isten hatalma igazából Isten Maga; a hatalom Isten saját lényéből fakad – Jel 22,1.

C. Minden hatalom – szellemi, helyzeti és kormányzati – Istentől származik – 2Kor 10,8; 13,10; Jn 19,10-11; 1Móz 9,6.

D. Amikor mi megérintjük Isten hatalmát, Istent Magát érintjük meg – Ésa 6,1-5:

1. Isten hatalmával találkozni ugyanaz, mint Istennel találkozni – Ámós 4,12.
2. Isten hatalmát megsérteni ugyanaz, mint Istent Magát megsérteni.

E. Az Istennel való kapcsolatunkban semmi sem fontosabb a hatalom megérintésénél – Csel 9,5; Mt 11,25.

F. A hatalom megismerése inkább belső kinyilatkoztatás, mint külső tanítás – Csel 22,6-16.

G. Egyedül Isten a közvetlen hatalom az ember számára; minden más hatalom közvetett hatalom – Isten által kijelölt átruházott hatalom, megbízott hatalom – Dán 4,32. 34-37:

1. Csak akkor, amikor találkozunk Isten hatalmával, tudjuk alárendelni magunkat az átruházott hatalmaknak, akiket Isten jelöl ki – Mt 28,18; Héb 13,17; 1Pt 5,5.
2. Isten megköveteli, hogy mi ne csak Neki rendeljük alá magunkat, hanem az összes átruházott hatalomnak is – Róm 13,1-7; 2Kor 10,8; 13,10; Héb 13,17.
3. Azok, akik nem rendelik alá magukat Isten közvetett hatalmának, nem rendelhetik alá magukat Isten közvetlen hatalmának.
4. Isten azt akarja, hogy mi rendeljük alá magunkat a közvetett hatalomnak – az átruházott hatalmaknak –, hogy szellemi ellátmányt kaphassunk.

H. Mindannyiunknak találkoznunk kell a hatalommal, Istennek korlátoznia kell bennünket, és az Ő átruházott hatalmának kell minket vezetnie – Ésa 37,16; Fil 2,12; Héb 13,17.

III. Van két nagy alapelv a világegyetemben – Isten hatalma és a Sátán lázadása; az Isten és a Sátán közötti egyedülálló ellentét a hatalomról szól – Csel 26,18; Kol 1,13:

A. A lázadás Isten hatalmának megtagadását és Isten uralkodásának elutasítását jelenti:

1. A Sátán eredetileg egy Isten által teremtett arkangyal volt, de a büszkesége következtében felemelte magát, megsértette Isten szuverenitását, fellázadt Isten ellen, Isten ellenfelévé lett, és megalapította a saját királyságát – Ésa 14,12-14; Ezék 28,2-19; Mt 12,26.
2. Amikor az ember bűnt követett el, fellázadt Isten ellen, megtagadta Isten hatalmát, és elutasította Isten uralkodását; Bábelnél az emberek együttesen fellázadtak Isten ellen, hogy eltöröljék Isten hatalmát a földről – 1Móz 3,1-6; 11,1-9.

B. Habár a Sátán fellázadt Isten hatalma ellen, és habár az ember megsérti az Ő hatalmát az Őellene való fellázadás által, Isten nem fogja hagyni, hogy folytatódjon ez a lázadás; Ő meg fogja alapítani a királyságát a földön – Jel 11,15.

C. A vita középpontja a világegyetemben azzal kapcsolatos, hogy kinek van hatalma – 4,2-3:
   1. Küzdenünk kell a Sátánnal annak bizonygatása által, hogy a hatalom Istennél van – Csel 17,24. 30.
   2. El kell határoznunk, hogy alárendeljük magunkat Isten hatalmának, és fenntartjuk Isten hatalmát – Mt 11,25.

D. A lázadás bűne minden másfajta bűnnél súlyosabb – 1Sám 15,23.

IV. Egy személynek, aki Istent hatalommal képviseli, (egy átruházott hatalomnak) a következő minősítésekkel kell rendelkeznie:

A. Alá kell rendelnie magát a hatalomnak – Mt 8,8-9.
B. Fel kell ismernie, neki önmagában nincs hatalma – 28,18; 2Kor 10,8; 13,10.
C. Ismernie kell Isten akaratát – Ef 1,9; 5,17.
D. Olyan személynek kell lennie, aki megtagadja az ént – Mt 16,24.
E. Egynek kell lennie az Úrral, valamint állandó és bensőséges közösségben kell élnie az Úrral – 1Kor 6,17; 1,9; 1Jn 1,3.
F. Nem szabad szubjektívnek lennie, és nem szabad a saját érzése szerint cselekednie – 2Kor 3,5.
G. Jóságosnak és kegyesnek kell lennie a másokkal való bánásmódban – Lk 6,35; vö. Róm 5,15-16; 1Kor 2,12.
H. Feltámadásban lévő személynek kell lennie – Krisztus feltámadási életében kell élnie – 2Kor 1,9; 4,14.
I. Alázatos helyet kell Isten előtt elfoglalnia – 4Móz 14,5; 16,3-4. 22. 45; Mt 11,29; Róm 12,16; Lk 14,7-11; 1Pt 5,5-6.
J. Képesnek kell lennie arra, hogy elviseljen sértéseket – 2Móz 16,7; 4Móz 14,2. 5. 9. 27; Mt 6,14-15; 1Kor 4,6-13.
K. Tudatában kell lennie a képtelenségének és az alkalmatlanságának – 2Móz 3,11; 4,6-7. 10; 2Kor 3,5; 1Kor 15,10.
L. Olyan személynek kell lennie, aki helyénvaló módon képviseli Istent – 4Móz 20,2-13; 2Kor 5,18. 20; Ef 6,20.

V. A legfontosabb imádság és a legszellemibb imádság a hatalom imádsága – Mt 18,18; Márk 11,20-24:

A. A hatalom imádsága hatalmon alapuló parancsot jelent – Ésa 45,11; Márk 11,20-24:
   1. A hatalom imádsága parancsoló imádság – Ésa 45,11 [angol ford. alapján].
   2. Ha azt kívánjuk, hogy súlyos és értékes imádságaink legyenek Isten előtt, akkor képesnek kell lennünk kiadni ellentmondást nem tűrő parancsokat Isten előtt – Márk 11,23,

B. A hatalom imádságának két szempontja van – megkötés és feloldás – Mt 18,18:
   1. A hétköznapi imádságok olyan imádságok, amelyek megkérik Istent, hogy kössön meg és oldjon fel.
   2. A hatalommal való imádságok olyanok, amelyekben hatalom gyakorlása által mi kötünk meg és oldunk fel.

C. A hatalommal való imádkozás a Márk 11,20-24 imádságának elimádkozását jelenti – ami egy olyan imádság, amely nem Istenhez irányul, hanem „ehhez a hegyhez" – 23. vers:
   1. Egy hatalommal való imádság nem kéri Istent, hogy tegyen meg valamit; hanem gyakorolja Isten hatalmát, és alkalmazza ezt a hatalmat, hogy foglalkozzon az eltávolítandó problémákkal és dolgokkal – 23. vers.
   2. Egy hatalommal való imádság nem kéri Istent közvetlenül; hanem úgy foglalkozik a problémákkal, hogy közvetlenül alkalmazza Isten hatalmát – 2Móz 14,15-27.
   3. A győztesek legfontosabb munkája, hogy a trón hatalmát a földre hozzák; ha egy győztes szeretnénk lenni, akkor meg kell tanulnunk hatalommal imádkozni és szólni a hegyhez – Jel 11,15; 12,10.

D. Amikor a gyülekezet hatalommal imádkozik, akkor uralkodik az alvilág felett – Mt 16,18:
   1. A gyülekezetnek megvan a hatalma, hogy minden sátáni dolog felett uralkodjon.
   2. A gyülekezetnek imádság által le kéne igáznia a gonosz szellemek összes tevékenységét, és imádság révén uralmat kéne gyakorolnia – Lk 10,17-19; Mt 18,18.

E. Ha a hatolom imádságát akarjuk gyakorolni, akkor először nekünk magunknak alá kell rendelnünk magunkat Isten hatalmának; ha nem rendeljük magunkat alá Isten hatalmának tekintettel az Ő pozíciójára, és nem rendeljük alá magunkat az Ő hatalmának a mindennapi életvitelünkben és minden gyakorlati dologban, akkor nem imádkozhatunk hatalommal – Ésa 45,11; 1Pt 5,6; Jel 22,1.

F. A hatalom imádságának a menny a kiindulási pontja, és a föld a célállomása – Én 4,8; 6,10; Ef 1,22-23; 2,6; 6,18:
   1. A hatalommal való imádságot a mennyből a földre imádkozzák; egy mennyei pozícióból kezdődik, és lefelé megy a mennyből a földre – 2,6.
   2. Amikor lefelé imádkozunk, akkor az azt jelenti, hogy abban a pozícióban állunk, amit Krisztus nekünk adott a mennyeiekben; azt jelenti, hogy hatalommal parancsolunk a Sátánnak és elutasítjuk a munkáit; és azt jelenti, hogy hatalommal kihirdetjük, hogy Isten összes parancsának meg kellene valósulnia – Mt 6,9-10.

G. Az imádság pozíciója mennybemenetel, és az imádság hatalma is mennybemenetel; minden imádság mennybemenetelben a hatalom imádsága – Ef 2,6; 1,22-23:
   1. A hatalom imádsága olyan személy általi imádság, aki ki tud adni parancsokat azáltal, hogy a mennybemenetel pozíciójában áll – Ésa 45,11.
   2. Ha a mennybemenetel pozíciójában vagyunk, akkor az imádságunk meg fog egyezni Isten igazgatásával; ez az Ő parancsainak végrehajtása lesz – Jel 8,3-5.

H. Amikor elérünk arra a pontra, ahol miénk a mennyei pozíció és a mennyei hatalom, és így képesek vagyunk kimondani ellentmondást nem tűrő imádságokat, akkor a trónon vagyunk, és uralkodunk az Úrral – Ef 2,5-6; Jel 3,21; vö. Ezék 1,26:
   1. Ekkor az imádságunk nemcsak egy ellentmondást nem tűrő imádság, hanem uralkodó imádság is, és az imádságunk Isten igazgatásává, Isten uralkodásának végrehajtásává, válik – Róm 5,17. 21; Mt 18,18; Jel 8,3-5.
   2. Ha hajlandóak vagyunk tanulni, el fogunk érkezni egy olyan helyre, ahol ki tudunk mondani ilyen imádságokat Isten örökkévaló céljának beteljesítéséért – Ef 1,10-11; 3,9-11.

© 2025 Living Stream Ministry